

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: DET TABTE PARADIS

Citation: Claussen, Sophus: "DET TABTE PARADIS", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* ;, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen11val-shoot-workid75841/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

– DET TABTE PARADIS –

I

I Tidernes Morgen var Paradiset skabt,
det er uhyre Skade, at det siden gik tabt;
der var Trær og grønne Grene, der var Springvand mellem
Stene,
og hver Morgen opgav Herren, hvad enhver skulde mene.

Cikadernes Lyd og Bevidstheden om Dyd,
den lyse Sol og Sneglene, som svedte af Fryd,
Vorherres egen fejlfri og nænsomme Lære,
alt gjorde Havens Skygger og Grønsvær mere kære.

Et Skærsommer-Æventyr; der var skæbnesvangre Dyr:
og saa har en lille Kvinde sat det hele over Styr.
(saa ydermer det Rygte spredtes ud for fire Vinde,
at det Paradis, som spildtes, nu maa skabes ved en Kvinde.)

II

At den Skade skulde ske . . . det var slemt for dig og mig,
du Vandringsmand og Ven, som paa Livets lange Vej
foran alle gyldne Gitre med Ord og Penge beder
Keruben om at aabne for de tabte Herligheder.

Vi har set i Gips og Maling, som vi fandt i Nord og Syd,
en Rest af Paradiset – vi har anet dets Lyd,
hvor de høje Broer hænger, hvor de hvide Baade krænger,
mellem Pinjerne, som svajer, Telegrafernes Stænger.

Vi har læst de tusind Bøger, og tilsidst blev al Ting klart.

206

Ak Vandringsmand og Ven, megen Uro var spart,
hvis trygt og rolig anbragt ved Evighedens Side
vi daglig fik forkyndt, hvad vi behøved at vide.

III

Men Kvindens Tro er frisk: „Mit Paradis, dæk Døsk!“
(en Flaske Vin, en Høne og en Ret af Havets Fisk)
Ja, sidder vi med Tryner som ved Troldhexens Taffel,
hun røres af vor Skønhed, saa hun taber Kniv og Gaffel.

Og rent og urent blander hun paa storslaaet Vis,
som da man beded Hjorten i det brede Paradis
og drak den rene Herlighed af guldtunge Skaaler,
og det var idel Himmerig, der hang ved Evas Saaler.